

Opeens een dief

Transportbedrijf werkt onbedoeld mee aan machinediefstal

Altijd controleer je onbekende opdrachtgevers. Tot die ene opdracht net voor de vakantie of als het eigenlijk te druk is voor al het werk. Dan spreek je toch maar wat af, laat je contant betalen en... opeens ben je een dief. René Bruurs overkwam het. Als waarschuwing vertelt hij graag hoe hij er werd ingeluisd, met dankzij Entreeing een goede afloop.

"Zoiets gebeurt natuurlijk altijd net als je geen tijd hebt. Het was in de week dat ons bedrijf al bijna helemaal met vakantie was. Ik zou de volgende dag gaan en stond samen met de jongste midden in de Jumbo voor de laatste boodschappen. Je kent het wel, net te druk om het leuk te houden. Daar kreeg ik rond half vier een telefoontje door van kantoor. Toch maar opnemen. Koos van Heuvelmans uit Barendrecht aan de lijn met de vraag of wij nog een diepladertransport konden verzorgen. Een spoedklus en hij kon nergens iemand vinden. Het was vakantie, dus je snapt het wel. De bestemming was Megen bij Oss, niet ver uit de buurt, dus ergens is het nog logisch ook dat ze bij je uitkomen. Althans, zo denk je dan.

Onze chauffeurs waren verder allemaal weg, het werkaanbod kon wel beter, dus je zegt ja. We kenden het bedrijf niet en er was ook geen tijd om een debiteurennummer aan te maken, dus vroeg ik om contante betaling. Ik legde nog uit waarom: omdat we geen tijd hadden om een Kamer van Koophandelnummer te checken en het bedrijf te controleren en dat ik daarom dus geen risico wilde lopen. Hij reageerde heel begrijpend en willigde het verzoek meteen in. Achteraf weet je wel waarom, maar op dat moment was ik blij. Ik had een mooie prijs weten af te spreken, inclusief btw, en ach, het is zo'n klusje waarvan je op vakantie lekker pizza kunt eten...

Gloednieuwe sleutel

Tuisgekomen gelijk de combinatie gepakt en naar Leiden gereden. Door een ongeval was ik nog wat later dan de afgesproken acht uur 's avonds, maar dat was geen probleem. Op de aangegeven locatie stond plotseling uit het niets Koos achter me. Dat bleef eigenlijk het verhaal: je zag niets van hem, maar hij was er wel. Hij wees de machine aan, overhandigde me een gloednieuwe Caterpillar-contactsleutel en een sleutel voor het massaslot. Bij de machine bleek de massasleutel nog aanwezig. Niet zo vreemd, want dat gebeurt nogal eens. Ach, denk je dan, hij heeft ervoor gezorgd dat hij alles bij zich heeft. Hij vroeg me ook de kraan erop te rijden, want zelf had hij niet zo'n ervaring. Ook dat geloof je en je zet de machine erop. Koos was ondertussen al vertrokken, want hij had haast en moest onderweg nog wat doen. Omdat ik toch twijfelde of de dieseltank en de puinriek mee moesten, heb ik toch nog maar geprobeerd om te bellen met Van der Vis, volgens de stickers de eigenaar van de Cat. Die telefoon was uitgeschakeld, want ik hoorde alleen 'pieriewiep, pieriewiep'. Geërgerd denk je dan: barst maar, als je nog bepaalde hulpstukken nodig hebt, regel je het zelf maar. Later begreep ik van de politie dat ze zelfs zo'n nummer kunnen onderdrukken.

Weet je wat achteraf ook heel apart is? Dat ik bij het transport van die kraan gewoon door de achtertuin van Van der Vis ben gereden. Als hij in de buurt van de N11 was geweest, had hij zijn eigen kraan voorbij zien gaan. Zo brutaal gaat het soms. Op dat moment besefte ik het niet. Dat begon pas toen ik op de loslocatie kwam. Dat was de eerste keer dat ik enorme argwaan kreeg. Het betrof helemaal geen werklocatie, maar een stalling, terwijl het toch een spoedklus was. Niets leek op een werk dat dringend de dag erna moest beginnen. Tijd om

◀ De documenten die René Bruurs verzamelde om toch zoveel mogelijk vast te leggen. Het hielp bij het aantonen van zijn onschuld.

daarover na te denken, had ik echter niet, want weer stond plotseling Koos naast me. Hij vertelde waar de kraan moest staan en dat ze pas de volgende dag zouden beginnen.

Ik heb de kraan gelost en kreeg keurig mijn geld. Vervolgens heb ik het CMR - het vervoersbewijs - ingevuld, Koos een handtekening laten zetten en hem een kopie gegeven. Dat gaf ook een vreemd gevoel, want die doordruk werd gewoon in zijn binnenzak gefrommeld. Raar dat je zo met je papieren omgaat, dacht ik nog. Maar het geld zat in mijn zakken, dus waar zou ik me druk om maken?

Onderweg naar huis werd ik pas echt ongerust. Het hele stuk terug heb ik zitten zweten als een paard. Shit, dacht ik, het is toch niet zo dat Bruurs erin trapt? Dat je iets doet wat niet mag. Thuis heb ik het gelijk aan mijn vrouw verteld, maar ja, het is gedaan en je kunt er niets meer aan doen. 's Morgens heb ik het op kantoor ook nog aan mijn planner verteld voor we op vakantie gingen, want het slechte gevoel bleef knagen. Wanneer ik echt wist dat het mis zat? Toen ik met de deur van de auto in mijn hand stond om weg te rijden op vakantie. 'Piep-piep-piep' op mijn mobiele telefoon. Een sms van Entreeing: "Gisteravond gestolen: een Cat 320 van B.C. van der Vis, wie heeft inlichtingen, neem contact op met..." Nou, ik kan je vertellen: op dat moment zakt de grond onder je vandaan. Onmiddellijk krijg je een schuldgevoel waar je niet overheen kunt kijken. Wat voel je je dan stom. Ik heb gelijk de eigenaar gebeld en uitgelegd wat er was gebeurd en waar de machine volgens mij stond. Gelukkig had hij begrip en kon hij zich helemaal voorstellen dat dit vlug en te goeder trouw was gedaan. En hij was natuurlijk ontzettend blij dat er al een eerste teken was waar zijn machine zich zou kunnen bevinden.

Moeilijk uit te leggen

Hoe de politie reageerde? Nou, als je graag met de politie in aanraking wilt komen, moet je zoiets doen. Die toonde begrip voor de situatie waarin we ons hadden begeven, maar kon wel moeilijk begrijpen dat het zo gemakkelijk is om een machine van 150.000 euro mee te nemen en dat zoiets zomaar wordt opgeladen. Dat was eigenlijk het moeilijkst uit te leggen, maar als je er goed over nadent, snap je dat. Het is toch gek dat zo'n machine zo gemakkelijk mee te nemen is. De politie schakelde direct de collega's van Oost-Brabant in, die op zoek zijn gegaan naar de machine. Ik had echter een verkeerd adres en dat was links van de doorgaande weg,

terwijl de machine rechts stond. Gelukkig was er een oud vrouwtje dat de agenten vroeg wat ze zochten. Die vertelde waar ze de avond daarvoor zwaailichten had gezien. Daar stond de machine gelukkig nog. Wel zonder stickers, maar verder zoals ik hem daar achter had gelaten. In de schuren stonden schijnbaar meer spullen die daar niet thuis hoorden. Maar hoe het is afgelopen, heb ik nooit gehoord.

Of ik nu een strafblad heb? Nee, gelukkig niet. Omdat de eigenaar geen aangifte tegen mij heeft gedaan, blijf ik buiten schot. Maar als hij het wel doet, ben je als transporteur de klos. Dan ontvreemd je een machine en dat is een strafbaar feit. Zo gemakkelijk gaat dat. Dan ben je opeens een dief."

Tekst & foto's: **Toon van der Stok**

Adviezen van Bruurs

René Bruurs heeft van zijn avontuur in elk geval veel geleerd en wil de tips die hij kreeg van de politie graag delen met zijn collega's. Om te voorkomen dat zoiets ooit nog voorvalt.

- Vraag bij onbekende opdrachtgevers direct het telefoonnummer om even later terug te kunnen bellen, omdat het op dat moment even niet uitkomt. Dan heb je alvast iets.
- Zorg voor goede laad- en losadressen. Vraag deze altijd via de mail, omdat een mailadres gemakkelijker te traceren is dan een fax.
- Vraag - ook al wordt er contant betaald - direct het factuuradres, om zo al bedrijfsgegevens te controleren. Controleer het adres bij de Kamer van Koophandel. Die kan in zo'n geval ook gratis advies geven. In dit geval werd een vals adres opgegeven, waarbij er niets te traceren viel.
- Waarschuw bij enige argwaan direct de politie. Die heeft de bevoegdheid om alles te controleren. Schaam je daar niet voor, want deze mensen zijn daar gewoon voor.
- Vul altijd vrachtbrieven op de juiste manier in (naam in blokletters bij de handtekening laten zetten). Probeer anders alles maar eens uit te leggen wanneer je in een toevallige verkeerscontrole rijdt.
- Neem een abonnement op de attenderingsdienst van Entreeing. Zonder dit bedrijf en de politie had dit verhaal heel anders kunnen aflopen voor de eigenaar van de kraan én de vervoerder.
- Voorzie de machines van een track & trace- of waypointsysteem, zodat je ze zelf altijd kunt opsporen.
- Momenteel worden ook veel rijplaten gestolen. De meeste (werkelijke) dieven hebben geen eigen vervoer, maar laten dit doen (dat is wel makkelijk als de chauffeur zelf kan laden). Wees daarop bedacht.